

Delgivningar till styrelsens sammanträde 2011-09-15

- Kommunernas ledamöter i den politiska styrgruppen för överföring av ansvaret för hemsjukvården från landstinget till kommunerna
- Landstingsbeslut Direktiv för utredning om överföring av ansvaret för hemsjukvården från landstinget till kommunerna
- Landstingets beslut Överenskommelse om sjukvårdsinsatser i ordinärt boende
- Umeå universitets beslut om socionomutbildning i Norrbotten.
- Förfrågan om kommunala kontaktpolitiker för vattenfrågor.
- Landstingsstyrelsens protokoll 2011-05-03 om länsstrategi för missbruks och beroendevård i Norrbotten
- Brev ”Concerning Baltic Salmon - illegal, misreported and unreported commercial fishing” till EU DG Mare.
- Svar från EU DG Mare på ovanstående brev.

Styrgrupp för överföring av ansvaret för hemsjukvården från landstinget till kommunerna

Styrelsen har 2011-06-09, § 32, beslutat

Att ge ordföranden uppdraget att utse kommunernas representanter i den politiska styrgruppen

Ordföranden har utsett följande representanter till den politiska styrgruppen för överföring av ansvaret för hemsjukvården från landstinget till kommunerna:

Karl Petersen, (s), Luleå
Bill Nilsson, (s), Älvsbyn
Margareta Bladfors Eriksson, (s), Luleå
Agneta Eriksson, (s), Piteå

§ 134

Direktiv för utredning om överföring av ansvaret för hemsjukvården från landstinget till kommunerna

Dnr 1444-11

Ärendebeskrivning

Bakgrund

Regeringen beslutade den 23 juni 2010 att tillsätta en nationell samordnare som ska stödja landsting och kommuner i processen att föra över ansvaret för hemsjukvården från landstingen till kommunerna. Syftet med uppdraget är att på frivillig väg få ett enhetligt kommunalt huvudmannaskap för den kommunala hälso- och sjukvården och hemsjukvården i landet. Den nationella samordnaren ska även utreda frågan om kommunerna ska ges befogenhet att kunna anställa läkare. Uppdraget ska redovisas senast den 30 juni 2011. Ansvarig nationell samordnare är Eva Samuelsson (KD). I dagsläget har knappt två tredjedelar av landets kommuner genomfört en frivillig kommunalisering av hemsjukvården. För norra regionen har endast kommunerna i Jämtlands län övertagit ansvaret för hemsjukvården.

Initiativ från regeringen, resultat från nationella utvärderingar och en gemensam sammanställning i länet av för- och nackdelar med sammanhållen hem-sjukvård talar för att landstinget och kommunerna i Norrbotten gemensamt bör utreda förutsättningar för, och inleda förhandlingar kring, att föra över hemsjukvården från landstinget till kommunerna.

Yttrande och förslag till beslut

Direktiv

Med utgångspunkt från redovisad bakgrund konstaterar landstingsstyrelsen att det utifrån den samlade nyttan för individen såväl som ur organisatoriskt perspektiv anses vara ändamålsenligt att hemsjukvården bedrivs med ett samlat kommunalt ansvar för social omsorg och hemsjukvård i ordinarie bo-ende.

Landstingsstyrelsen ger därför nedanstående direktiv för en, med kommunerna gemensam, utredning om en sådan överföring:

Utredningen ska identifiera omfattningen av den hemsjukvård som överföringen ska omfatta. Utredningen ska omfatta både det ekonomiska och verksamhetsmässiga ansvaret för hemsjukvården inklusive övertagande av berörd personal.

Utredningen ska uppskatta de ekonomiska konsekvenserna av en verksamhetsöverföring av hemsjukvården.

Utredningen ska inriktas på att den ekonomiska regleringen av överföringen ska ske genom en skatteväxling på länsnivå. Skatteväxlingen ska grunda sig på omfattningen och kostnaderna för verksamheten vid tidpunkten för överföringen. Den framtida eventuella volym- och kostnadsutvecklingen inom området ska ej beaktas vid skatteväxlingen.

Utredningen ska bedrivas så att beslutsunderlag för förändrat huvudmannaskap från 1 januari 2013 kan läggas fram för beslut i landstingsstyrelsen respektive kommunförbundets styrelse senast i juni 2012.

En projektledare rekryteras för att driva utredningen i enlighet med ovanstående direktiv. För att styra utredningen ska en för landstinget och kommunerna gemensam politisk styrgrupp inrättas.

Landstingsstyrelsens ordförande bör ges i uppdrag att utse landstingets ledamöter i styrgruppen.

Mot bakgrund av det redovisade föreslås landstingsstyrelsen besluta att:

Direktiven fastställs.

Landstinget medverkar i utredningen under förutsättning att kommunerna, genom beslut i kommunförbundets styrelse, också medverkar. Landstingsstyrelsens ordförande ges mandat att utse landstingets representanter i den politiska styrgruppen. Medel i omfattningen 400 000 kr för anställning av projektledare 1 september 2011 till 31 augusti 2012 anvisas ur styrelsens anslag för oförutsedda utgifter **Beslut**

Enligt beslutsförslaget.

Överenskommelse om sjukvårdsinsatser i ordinärt boende

Dnr

Ärendebeskrivning

Bakgrund

I samband med ÄDEL-överenskommelsen som trädde i kraft den 1 januari 1992 så överfördes ansvaret för sjukvårdsinsatser i ordinärt boende från landstinget till länets kommuner. Ansvaret uttrycktes i överenskommelsen som att kommunerna ”ansvarar för den kvalificerade omvårdnaden – ibland med inslag av enklare sjukvårdsinsatser”. Kommunernas åtagande finansierades genom att ekonomiska resurser skatteväxlades som en del av den sam-lade ekonomiska uppgörelsen i ÄDEL-överenskommelsen.

I början av 2000-talet uppstod ett antal tvister i länet mellan enskilda kommuner och landstinget om tolkningen och tillämpningen av den del av Ädel-överenskommelsen som avser de enklare sjukvårdsinsatserna. Landstinget stämde därför fyra av kommunerna i tingsrätten för att få kommunernas ansvar prövat av en juridisk instans. Parterna enades dock om att avbryta det juridiska förfarandet och tecknade i stället ett avtal om enklare sjukvårdsinsatser. Avtalet har gällt under tiden 1 januari 2005 – 31 december 2010. Avtalet har inneburit att kommunerna åtagit sig att utan ekonomisk ersättning utföra de enklare sjukvårdsinsatserna i ordinärt boende när tiden för en enklare sjukvårdsinsats sammanfaller med en socialtjänstinsats eller insats enligt LSS. Kommunerna har även åtagit sig att mot ersättning utföra de enklare sjukvårdsinsatserna när tiden för insatserna inte sammanfaller med en socialtjänstinsats eller insats enligt LSS. Samtidigt har kommunerna under åren 2005 – 2010 överfört 10 mkr årligen till landstinget för finansiering av de tjänster som landstinget köpt av kommunerna.

Avtalet har prolongerats vid ett antal tillfällen, först i avvaktan på en eventuell fullständig överföring av ansvaret för hemsjukvården från landstinget till kommunerna och därefter i avvaktan på en ny föreskrift från Socialstyrelsen avseende egenvård och hälso- och sjukvård.

Den 1 juli 2009 trädde den nya författningen i kraft (SOSFS 2009:6). Den reglerar de bedömningar som ska göras om fortsatta insatser för en individ är egenvård eller hälso- och sjukvård. I korthet gäller att det är den legitimerade sjukvårdspersonalen som avgör om fortsatta insatser ska anses vara egenvård eller hälso- och sjukvård. Föreskriften innebär att det tidigare använda begreppet ”enklare sjukvårdsinsats” inte längre är relevant att använda. (Det begreppet inkluderade såväl egenvårdsbegreppet liksom begreppet hälso- och sjukvård). För framtiden ska därför begreppen egenvård respektive hälso- och sjukvård användas.

Överenskommelse

Med utgångspunkt i såväl tidigare uppgörelser kring frågan om ansvaret för hälso- och sjukvårdsinsatser i eget boende liksom Socialstyrelsens föreskrift har parterna under lång tid förhandlat om den framtida ansvarsfördelningen avseende hälso- och sjukvårdsinsatser i ordinärt boende.

Parterna har nu enats om en uppgörelse som i sammanfattning innebär följande:

Mål

Följande gemensamma mål gäller ur ett patient- och verksamhetsperspektiv:

Den enskildes och närståendes förmågor nyttjas så långt som möjligt.

Antalet vårdgivare kring den enskilda i behov av vård- och omsorgsinsatser ska minimeras.

Dubbelarbete ska undvikas.

Samhällets resurser ska användas kostnadseffektivt.

Åtaganden

Från den 1 januari 2011 åtar sig kommunerna att utföra sjukvårdsinsatser i ordinärt boende.

Insatserna beställs och delegeras av landstingets personal till kommunernas personal/arbetsledning. Insatserna kan även utföras av landstinget självt om detta bedöms ändamålsenligt. Kommunen kan endast utföra uppdrag som är beställda och delegerade av primärvården och under förutsättning att kommunen har tillräckliga resurser/kompetens att godta delegation. Kommunen utför sjukvårdsinsatser i ordinärt boende utan ekonomisk ersättning från landstinget när tidpunkten för insatsen sammanfaller med en beviljad och beslutad socialtjänst- eller personlig assistentinsats. Landstinget betalar ersättning till kommunerna när tiden för en sjukvårdsinsats inte sammanfaller med en socialtjänst- eller personlig assistensinsats, samt för insatser som endast avser distribution av mat, oavsett tidpunkten för en sådan insats.

För beställda och utförda insatser ska landstinget ersätta kommunerna per påbörjad period av 15 minuter.

Målsättningen är att utföra insatsen på kortast möjliga tid inom ramen för individens behov. I grundbeställningen ska framgå beräknad tid för uppdragets utförande. Kommunen ska godkänna uppdraget inklusive tidsinsatsen.

Vid avvikelse från grundbeställningen har kommunen rätt att fakturera för faktisk tid (15 minuters-intervaller). Dialog om avvikelsen ska ske med beställaren i nära anslutning till uppdragets utförande.

Under år 2011 ersätter landstinget kommunen med 305 kronor per timme för hemtjänstpersonal och 295 kronor per timme för personliga assistenter.

Timpriset uppräknas årligen med samma procentuella schablon som ersättningen för personlig assistent justeras med efter beslut av regeringen. Första uppräknningen sker den 1 januari 2012.

Ersättning för restid och kilometerersättning tillkommer enligt gällande avtal. Restid under 10 minuter per enkelresa samt resor som ändå skulle genomföras ska inte faktureras.

Landstingets beställning kan inte uppdelas att endast avse obekvämt arbetstid.

Kommunerna överför fortsättningsvis inga medel till landstinget för landstingets tjänsteköp.

För det fall en överföring av hemsjukvården sker till kommunerna utgör överenskommelsen gällande reglering i den del som avser enklare sjukvård.

Överenskommelsen gäller från 1 januari 2011 men tillämpas från den 1 juli 2011. Den utgör parternas slutliga tolkning av ÄDEL-överenskommelsen 1992 avseende kommunernas åtagande att via skatteväxling svara för; ”kvalificerad omvårdnad ibland med inslag av enklare sjukvård”. Överenskommelsen reglerar även giltighetstid och hantering av tvister samt reglering av ersättningar mellan parterna för första halvåret 2011.

Överenskommelsen i sin helhet redovisas i bilaga.

De ekonomiska effekterna av uppgörelsen innebär att landstingets årliga kostnader bedöms öka med 7 – 7,5 mkr genom de åtagande som redovisas.

Under år 2011 uppstår en något högre kostnad genom den övergångslösning som överenskommelsen med kommunerna innebär. För det första halvåret 2011 föreslås att den schabloniserade ersättningen till kommunerna inte belastar vårdcentralerna utan finansieras på landstingsnivå. För det andra halvåret föreslås att kostnaderna för landstingets åtagande betalas av berörd vårdcentral och att vårdcentralerna får en höjd vårdpeng med 30 kronor vid vikt 1,0 från 2 732 kr till 2 762 kr.

Förslag till beslut

Mot bakgrund av det redovisade förslås landstingsstyrelsen fatta följande beslut:

Överenskommelsen godkänns under förutsättning att den även godkänns av Kommunförbundets styrelse och de enskilda kommunerna.

De ekonomiska effekterna av överenskommelsen efter år 2011 hanteras i landstingsplanen för år 2012 – 2014.

För finansiering avseende år 2011 föreslår landstingsstyrelsen att landstingsfullmäktige fattar följande beslut:

Kostnaderna, 8,3 mkr, finansieras genom att nyttja återbetalda medel från Länstrafiken avseende tidigare erhållet ägarbidrag från landstinget.

För första halvåret bärs kostnaderna, 4,7 mkr, centralt i landstinget.

För andra halvåret betalar vårdcentralerna kostnaden och vårdpengen inom Vårdval Norrbotten höjs med 30 kronor vid vikt 1,0 för att vård-centralerna ska ha utrymme att finansiera kommande tjänsteköp av kommunerna.

Socionomutbildning med utbildningsorter Luleå, Skellefteå och Örnsköldsvik

Bakgrund

Rektor fattade den 24 maj 2011 beslut att revidera det decentraliserade socionomprogrammet i Skellefteå och Örnsköldsvik att även innefatta samlingsorten Luleå.

Rektor beslutade att:

- revidera och samordna den befintliga socionomutbildning som ges i Skellefteå respektive Örnsköldsvik och utöka denna med samlingsort Luleå.
- utbildningen startar höstterminen 2012
- utbildningen ska ske utifrån ett "blended learning"/"flexutbildnings"-koncept
- institutionen för socialt arbete under hösten 2011 erbjuds att komma in med ett äskande om medel för utveckling av masternivån i socialt arbete.

Med anledning av detta beslut behöver fakultetsnämnden ta några följdbeslut som ram för utvecklandet av den reviderade och samordnade decentraliserade socionomutbildningen vid institutionen för Socialt arbete.

Förslag till beslut:

Fakultetsnämnden beslutar

- att Socionomprogrammet fr.o.m. 2012 ges enligt följande:
 - Ett program i Umeå med 80 platser vt och 80 platser ht,
 - Ett program om 90 platser ht, med tre samlingsorter: Skellefteå 30 platser, Örnsköldsvik 30 platser och Luleå 30 platser.
- att utannonserad programstart vt 2012 i Skellefteå och Luleå ställs in
- att programmet skall ges på varje samlingsort de två första åren och de sista 1 ½ åren på campus Umeå
- att institutionen för socialt arbete får i uppdrag att revidera socionomprogrammet i enlighet med punkterna ovan. Särskilt gäller att i samarbete med kommunförbundet i Luleå utarbeta formerna för utbildningen med samlingsort Luleå eftersom denna är ny. Där så är nödvändigt bör institutionen ta kontakt med och samarbeta med Luleå tekniska universitet.

Socionomutbildning med utbildningsorter Luleå, Skellefteå och Örnsköldsvik

Närvarande

Lena Gustafsson
Kjell Jonsson
Lars Lustig
Dennis Jakobsson
James Hilton
Tobias Carlsson
Zakarias Pante

Rektor
Prorektor
Universitetsdirektör
Sekreterare, registrator
Student
Student
Student

Ordförande

Föredragande

Kurt-Allan Andersson

Ärendebeskrivning

Universitetsledningen träffade 2009 en överenskommelse med Kommunförbundet Norrbotten om att starta en socionomutbildning med utbildningsort Luleå. Kommunförbundet beslutade att finansiera utvecklingen av socionomprogrammet med ett engångsbelopp om ca 850 tkr. I ett första skede var tanken att utbildningen skulle komma igång hösten 2010.

Diskussioner om programmets utveckling och start har förts under hösten 2010 och våren 2011. För att skapa en långsiktigt hållbar utbildning av hög kvalitet skjuts starten av programmet till höstterminen 2012. Utbildningen samordnas då med utbildningarna i Skellefteå och Örnsköldsvik till ett gemensamt program. Detta får till följd att utbildningen i Skellefteå inte gör något intag VT2012, men däremot HT2012. Utbildningen ska bedrivas som s.k. "flexutbildning" / "blended learning".

För att klara den omställning av socionomprogrammet som överenskommelsen mellan universitetsledningen och Kommunförbundet innebär, tvingas institutionen för Socialt arbete omdisponera sina resurser, något som kan innebära problem med utvecklingen av en masterutbildning, som också den indirekt ingått i diskussionerna med Kommunförbundet Norrbotten. Universitetsledningen ger av den anledningen institutionen för socialt arbete möjlighet att inkomma till rektor med en ansökan om utvecklingsmedel till en masterutbildning.

I beredningen av ärendet har Ulrika Haake (t.f. prodekanus), samhällsvetenskapliga fakulteten och Christina Drugge (prefekt), institutionen för socialt arbete deltagit. Ärendet har behandlats i den Centrala samverkansgruppen den 17 maj 2011.

Beslut/Åtgärd

Rektor beslutar att

- revidera och samordna den befintliga socionomutbildning som ges i Skellefteå respektive Örnsköldsvik och utöka denna med samlingsort Luleå.
- utbildningen startar höstterminen 2012
- utbildningen ska ske utifrån ett "blended learning"/"flexutbildnings"-koncept
- institutionen för socialt arbete under hösten 2011 erbjuder att komma in med ett äskande om medel för utveckling av masternivån i socialt arbete.

Lena Gustafsson

Expedieras till:

Anders Fällström

Christina Drugge

Dekaner

Kanslichefer

Kurt Allan Andersson

Nils Eriksson

Per Ragnarsson

Studentkårerna vid Umeå universitet

Ulrika Haake

Till kommunstyrelsen

juni 2011

Förfrågan om kommunala kontaktpolitiker för vattenfrågor

Bakgrund

År 2000 antogs EUs ramdirektiv för vatten, och det införlivades i svensk lagstiftning år 2004. Målet för vattenförvaltningen är att alla vatten ska nå god ekologisk och kemisk status. Den nya vattenförvaltningen utgår från vattnets väg, d v s från avrinningsområden, och är inte bunden till administrativa gränser, så som kommungränser och länsgränser.

Länsstyrelsen i Norrbotten är idag vattenmyndighet för Bottenvikens vattendistrikt och vattendelegationen är myndighetens beslutande organ. I vattendelegationen, som består av nio ledamöter, är tre kommunala representanter.

Kommunernas roll

Kommunerna har en viktig roll i den nya vattenförvaltningen. För det första är de program och planer som vattendelegationen beslutar om bindande för kommuner och myndigheter. I åtgärdsprogrammet för 2009-2012 finns en s.k. 37-lista som beskriver vilka åtgärder som behöver vidtas. För kommunernas del handlar det om att se över sin tillsyn, ställa krav på skydds nivå för enskilda avlopp, inrätta vattenskyddsområden, utveckla planläggning och prövning samt ta fram vatten- och avloppsplaner. Se bilaga 1

För det andra så har kommunerna en viktig roll i det frivilliga samarbetet kring vattenförvaltningsfrågorna. Samtliga kommuner i Norrbotten är medlemmar i något eller några vattenråd. Mer om information om vattenråden i bilaga 2.

Förslag

En kontaktpolitiker för vattenfrågor väljs i varje kommun (gärna ordinarie och ersättare). Politikern tillhör kommunstyrelsen eller någon annan lämplig nämnd, så som plan, miljö, fritid eller tekniska nämnden. Kontaktpolitikern är tänkt som ett komplement till de tjänstemän som representerar kommunen i vattenrådets styrgrupper. I kommuner där man valt politiker till styrgrupperna skulle de kunna ta rollen som kontaktpolitiker.

Syfte:

- Möjlighet till *bättre politisk förankring* i frågor som rör vattenförvaltning
- Främja *intern dialog* i kommunen och lyfta vattenfrågor till den *politiska agendan*
- Främja samarbete och utbyte *mellan* kommuner kring vattenfrågor

Kontaktpolitikern ska vara en kontakt för:

- kommunens tjänstemän och allmänhet
- de vattenråd som kommunen är med i
- vattendelegationens kommundelegater
- Vattenmyndigheten

Kommunförbundet Norrbotten

Birgitta Persson, politisk kontaktperson för vattenfrågor

Bilaga 1

ÅTGÄRDSPROGRAM 2009 – 2015 Bottenvikens vattendistrikt

Åtgärdsprogrammet är framtaget av Vattenmyndigheten¹ i Bottenviken vid Länsstyrelsen i Norrbottens län

Kap 1. Åtgärder som behöver vidtas av myndigheter och kommuner i Bottenvikens vattendistrikt (den s.k. 37-listan)

För att miljö kvalitetsnormerna ska uppnås krävs att myndigheter och kommuner senast den 22 december 2012 har vidtagit de åtgärder som beslutats i detta åtgärdsprogram. Åtgärderna är antingen kontinuerliga eller engångsinsatser. I flera fall innebär de krav på utredningar som ska leda till faktiska åtgärder i vattenförekomster. De faktiska åtgärderna ska leda till att miljö kvalitetsnormerna uppnås senast det år som är angivet i beslutet (2015, 2021 eller 2027). De faktiska åtgärderna kan påbörjas med omedelbar verkan, men det krävs inte att de är fullt ut genomförda den 22 december 2012.

Myndigheter och kommuner

1. Samtliga **myndigheter** och **kommuner** som omfattas av detta åtgärdsprogram behöver den 28 februari varje år rapportera till Vattenmyndigheten vilka åtgärder som genomförts under föregående kalenderår i syfte att säkerställa att miljö kvalitetsnormerna som har föreskrivits för vattenförekomster inom myndighetens eller kommunens verksamhetsområde uppnås. Rapporteringen ska påbörjas år 2011. Utveckling av rapporteringen sker i samverkan med Vattenmyndigheten.

Kommunerna

32. **Kommunerna** behöver, inom sin tillsyn av verksamheter och föroreningsskadade områden som kan ha negativ inverkan på vattenmiljön, prioritera de områden med vattenförekomster som inte uppnår, eller riskerar att inte uppnå, god ekologisk status eller god kemisk status.

33. **Kommunerna** behöver ställa krav på hög skydds nivå för enskilda avlopp som bidrar till att en vattenförekomst inte uppnår, eller riskerar att inte uppnå, god ekologisk status.

34. **Kommunerna** behöver inrätta vattenskyddsområden med föreskrifter för kommunala dricksvattentäkter som behövs för dricksvattenförsörjningen, så att dricksvattentäkterna långsiktigt bibehåller en god kemisk status och god kvantitativ status.

35. **Kommunerna** behöver tillse att vattentäkter som inte är kommunala, men som försörjer fler än 50 personer eller där vattenuttaget är mer än 10 m³/dag, har god kemisk status och god kvantitativ status och ett långsiktigt skydd.

36. **Kommunerna** behöver utveckla sin planläggning och prövning så att miljö kvalitetsnormerna för vatten uppnås och inte överträds.

37. **Kommunerna** behöver, i samverkan med **länsstyrelserna**, utveckla vatten- och avloppsvattenplaner, särskilt i områden med vattenförekomster som inte uppnår, eller riskerar att inte uppnå, god ekologisk status, god kemisk status eller god kvantitativ status.

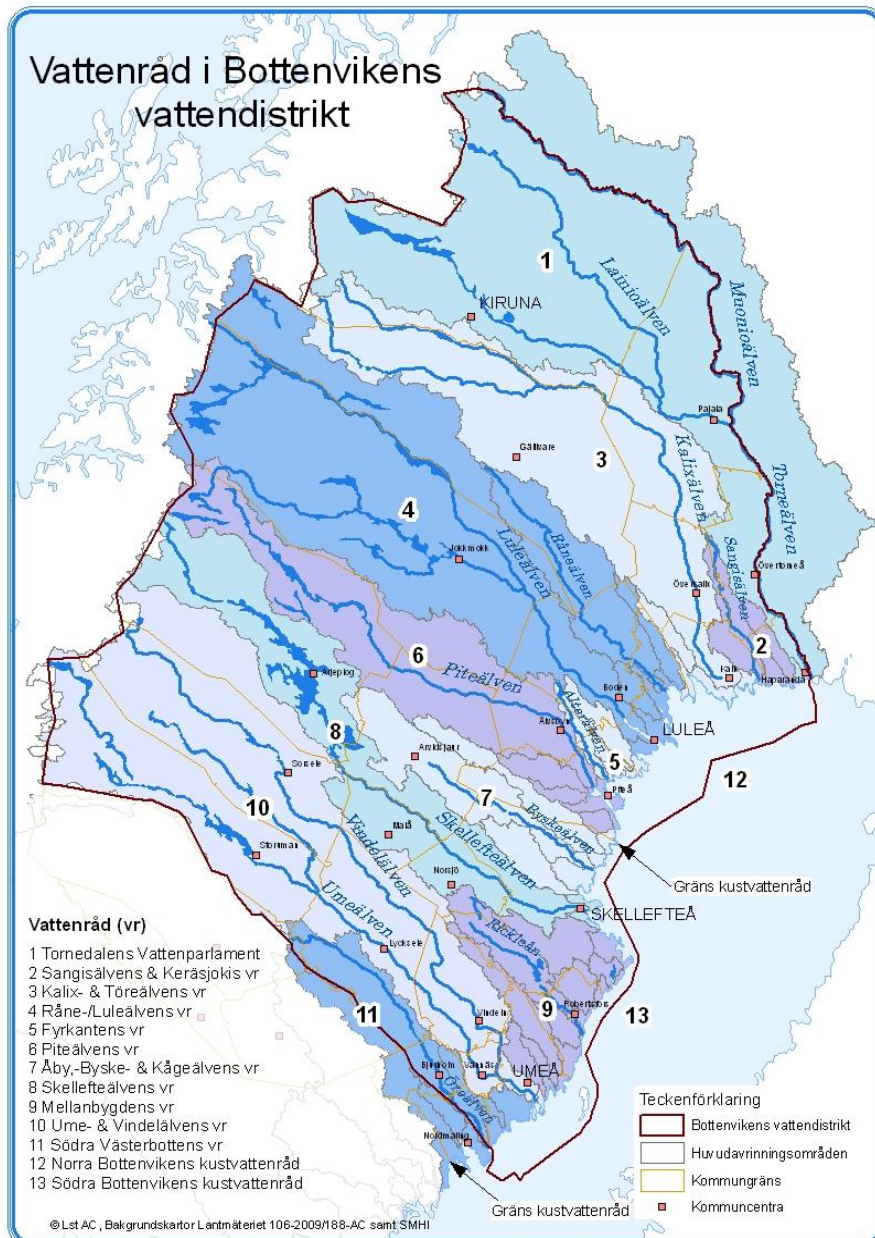
¹ Vattenmyndigheten byter namn 1 juli 2011, det nya namnet är inte klart i skrivande stund, men det blir troligen något i stil med Länsstyrelse med övergripande ansvar för vattenförvaltning...

Bilaga 2

Fakta om vattenråden

Bottenvikens vattendistrikt omfattar området från Torneälven i norr till Lögdeån i sydligaste Västerbotten. Distriktet är indelat i 13 vattenrådsområden, varav två kustområden och elva inlandsområden. De flesta vattenråd har bildats 2008. Ett vattenråd består av representanter för en rad olika intressen, bl a kommuner, skogsnäringen, industrier, fiskeföreningar och naturskyddsföreningen.

Vattenfrågorna är komplexa och för att uppnå målen om god vattenmiljö behövs samverkan mellan berörda intressenter. Genom vattenråden vill länsstyrelserna och Vattenmyndigheten tillvarata lokal kunskap och synpunkter som kan bidra till en bättre förvaltning av våra grundvatten, ytvatten och kustvatten. Vattenråden lämnar bl a synpunkter på vattenmyndighetens och länsstyrelsen produkter och för en dialog om vilka vatten som bör prioriteras för åtgärder. Genom erfarenhetsutbyte, studiebesök och exkursioner bidrar vattenråden också till en lärandeprocess som ökar kunskapen om vattenfrågor, men också förståelsen för olika verksamheters möjligheter och begränsningar i åtgärdsarbetet. Mer information på www.vattenorganisationer.se.

§ 135**Länsstrategi för missbruks- och beroendevård i Norrbotten**

Dnr 1445-11

Ärendebeskrivning**Bakgrund**

Socialstyrelsen utkom 2007 med nationella riktlinjer för missbruks- och beroendevård. Målet med riktlinjerna är bland annat att vården ska bli mer enhetlig, tillgänglig och utmärkas av god kvalitet samt att ge huvudmännen ett underlag för att rationellt använda missbruks- och beroendevårdens resurser.

I november 2008 träffades en överenskommelse mellan landstinget och kom-munförbundet Norrbotten om implementering av de nationella riktlinjerna. Målet med överenskommelsen är att den missbruks- och beroendevård som kommuner och landsting erbjuder är utformad i enlighet med aktuell kun-skap om effektiva metoder och arbetssätt, så att den enskilde får insatser av god kvalitet. I överenskommelsen åtar sig landstinget och länets kommuner att implementera de nationella riktlinjerna och arbeta fram ett gemensamt styrdokument som tydliggör vårdkedjan och de olika aktörernas ansvar. Det-ta har nu resulterat i en länsstrategi för missbruks- och beroendevård i Norrbotten.

Innehåll

Landstinget och länets kommuner har ett gemensamt ansvar för missbruks- och beroendevården i Norrbotten. För att förebygga missbruk och tillgodose den enskildes behov krävs en långtgående samverkan mellan kommunerna och landstinget och inom respektive huvudman. Personer med missbruk och beroende ska ges stöd, vård och behandling av hög kvalitet. Bemötandet ska präglas av respekt för individen som ska erbjudas att vara delaktig i plane-ring och beslut om den egna vården. Samverkan mellan huvudmännen ska leda till att individens behov av insatser blir organiserade så att denne inte hamnar mellan olika ansvarsområden.

Länsstrategin utgår från de nationella riktlinjerna för missbruks- och beroendevård och ska ta tillvara och utveckla den kompetens som finns lokalt och regionalt för att främja utvecklingen av en mer långsiktig struktur för kun-skapsförsörjning.

I länsstrategin definieras och tydliggörs innehåll och ansvarsfördelningen mellan huvudmännen inom nedanstående områden:

- Upptäckt och tidig intervention
- Tillnyktringsverksamhet
- Abstinensvård
- Behandling och stöd
- Utredning, bedömning, planering, uppföljning

För att utveckla kompetensen inom området missbruk och beroende behöver ett gemensamt kompetenscentrum etableras, i syfte att samla och sprida kun-skap gällande utvecklingen inom de psykiatriska, medicinska och psykosoci-ala områdena.

Yttrande och förslag till beslut

Landstingsstyrelsen anser att de förslag som lämnas i länsstrategin för missbruks- och beroendevård i Norrbotten kommer att leda till bättre förutsättningar för personer med missbruks- och beroendeproblematik i länet. Länsstrategin pekar på vikten av samverkan kring beskriven målgrupp och tydliggör gränsdragningarna mellan huvudmännens respektive uppdrag och ansvar vilket styrelsen uppfattar som nödvändiga förutsättningar för att bedriva en god missbruks- och beroendevård i länet. Styrelsen betonar vikten av en verksamhet byggd på evidens och stödjer ambitionerna att etablera ett kompetenscentrum för samlad kompetens med ansvar för stöd och spridning av kunskap i länet.

Mot bakgrund av detta föreslås landstingsstyrelsen fatta följande beslut:

Länsstrategin för missbruks- och beroendevård i Norrbotten antas.

Beslut

Enligt beslutsförslaget.

2011-08-12 sid 1 (4)

Lowri Evans
Director- General
European Union
DG Mare

Concerning Baltic Salmon - illegal, misreported and unreported commercial fishing

We are writing to share with you our deep concern with regard to effects of illegal and unreported fishing for salmon in the Baltic Sea. We recognize that misreporting of catches probably occurs in all different types of fisheries, fisheries zones and countries but at the same time we are extremely worried over reports of serious cases of systematic illegal and unreported fishing for Baltic salmon.

The International Council for the Exploration of the Sea (ICES) working group on Baltic Salmon and Trout recently highlights large scale misreporting of salmon as sea trout. ICES reports that “catch per unit effort in the Polish offshore fishery indicates large scale misreporting of salmon as sea trout and this misreporting constitute a significant amount of the unreported catches”¹ (*ICES Advice 2010*). ICES latest statistics show that “additional Polish catch” for the year 2010 was an estimated 70 511 salmon, this compared to a total reported catch for all nine fishing nations of 167 923 salmon² (ICES CM 2011/ACOM:08). ICES figures show that “additional Polish catch” is 41 % over and above the reported total catch. Furthermore ICES state that “the effort in the longline fishery is predicted to increase further, and may result in a further increase in the exploitation of salmon in the Polish offshore fishery because of the misreporting of salmon as trout” (*ICES Advice 2010*).

We the undersigned represent over 100 000 recreational fishers in Sweden and Finland, 14 regional councils spread over nearly 100 000 km² of northern Sweden and regional government of more than 100 000 km² of northern Finland. Located within our geographical boundaries are seven Baltic salmon rivers that together delivered more than 74% of all commercially caught Baltic salmon in 2010. Two rivers the Torne and Kalix rivers are of key importance producing over 59 % of all commercial landings in the Baltic Sea 2010. We therefore are one of the largest stakeholders in the Baltic salmon resource.

¹ <http://www.ices.dk/committe/acom/comwork/report/2010/2010/sal-2231.pdf>

² http://www.ices.dk/reports/ACOM/2011/WGBAST/wgbast_2011_final.pdf

Our region is one of the least populated and isolated areas in Europe and contains several councils with the lowest average household incomes within Sweden and Finland. Utilization of our natural resources such as salmon is vital to maintain our economic competitiveness, create jobs and stop reduction in our population. Therefore we are very concerned when we receive reports of serious misreporting of catches of fish that are eventually destined to return to our region for spawning. The increased exploitation of salmon due to large scale misreporting of catch has a direct effect upon the potential for economic development of our region by hindering tourism based on sport fishing for salmon and small scale commercial fishing.

We now have a situation where ICES scientifically recommended catch for sustainable fishing for Baltic Salmon is only 120 000 salmon, the EU commissions total available catch (TAC) is 250 000 salmon (2011) but actual catch including "additional polish catch" is estimated by ICES WGBAST to be 320 015 salmon. This means that the quota is being exceeded by several thousand salmon per year, while the salmon quota is already double that which scientists recommend.

From the 8th of April 2011 the EU has established a community control system for ensuring compliance with the common fisheries policy. This allows for the ability for control from net to plate by covering all stages of the supply chain and allows inspectors to detect wrongdoings at any point in the chain. We applaud this new EU policy initiative and believe that implementation could lead to a major decrease in the misreported catch that ICES highlights. ICES state that "large-scale misreporting of salmon as sea-trout and also unreporting of catches in the Polish sea fishery could be prevented by an improved inspection by the Polish and EU fisheries authorities" (ICES CM 2011/ACOM:08). With the aid of the new regulation it should not be possible as in the current situation for salmon catch to be misreported as another species and thereby allow catches of 400% over and above a single nation's quota.

We acknowledge and thank EU DG Mare for your work to produce a new management plan for Baltic salmon but we must underline the importance of this being aided by implementation of the new control regulation to create a transparent and reliable control of fisheries. Within our region we already are trying to improve on compliance and control of fisheries by increasing control budgets and more action in control. We therefore urge the European Union to immediately utilize the new compliance regulations to address the above issues of misreported and illegal salmon fishing.

We look forward to implementation of the control regulation and wish to be informed about its effect upon misreported and illegal fishing for Baltic salmon. The Swedish national sport fishing association, Finnish federation for recreational fishing, the regional council of Lapland and the association of local authorities in Norrbotten look forward to working with you in concern of control and regulation of fisheries and we thank you for the work you are currently doing to protect our common resources.

Kind regards,

Stefan Nyström
Generalsekreterare
Sveriges Sportfiske- och Fiskevårdsförbund

Ilkka Mäkelä
Toiminnanjohtaja
Suomen Vapaa-ajankalastajien Keskusjärjestö

Karl Petersen
Ordförande
Kommunförbundet Norrbotten

Hannes Manninen
Chairman of the Board
Lapin Liitto

Copy to:

Magnus Kindbom, Jordbruksdepartementet Sverige

Agnetha Alriksson, Jordbruksdepartementet Sverige

Björn Risinger Fiskeriverket, Sverige

Johan Dannewitz ordf. ICES WGBAST

Ministry for Agriculture and Forestry, Finland

Atso Romakkaniemi, Finnish Game and Fisheries Institute, Finland

Ministry for Agriculture and Forestry, Finland

Jaakko Erkinaro, Finnish Game and Fisheries Institute, Finland

EUROPEAN COMMISSION
DIRECTORATE-GENERAL FOR MARITIME AFFAIRS AND FISHERIES

THE DIRECTOR-GENERAL

Brussels,
D(2011)

Stefan Nyström
Sveriges Sportfiske- och Fiskevårdsförbund

Ilkka Mäkelä
Soumen Vapaa-ajankalastajien Keskusjärjestö

Karl Petersen
Kommunförbundet Norrbotten

Hannes Manninen
Lapin Liitto

Subject Illegal, misreported and unreported landings of Baltic Salmon

Dear Sirs, Madam,

Thank you for your letter of 1 July 2011 on the above mentioned subject. I can assure you that I share your concerns regarding unreported landings of salmon in the Baltic Sea.

My services dealing with fisheries control and enforcement are committed to following up any indications that EU legislation is not being respected. We are clarifying with ICES the supposed origin of the unreported catches and will write to the Member States concerned to ensure that the problem is remedied.

The EU's control system is established by Council Regulation (EC) No 1224/2009 of 20 November 2009, together with its implementing rules laid down in Commission Regulation (EU) No 404/2011 of 8 April 2011. These Regulations are designed to ensure compliance with the rules of the Common Fisheries Policy. I can assure you that the enforcement of the rules of the CFP and full adherence to the provisions of the new Control Regulations are our priorities.

I appreciate your comments and concerns and thank you for contacting us.

Yours faithfully,

Lowri Evans